

PRIVREDNI SUD U PODGORICI, po sudiji Milici Popović, u pravnoj stvari tužioca **Opština Konavle - Cavtat**, koju zastupa punomoćnik Slavo Ijačić, adv. iz Kotora, protiv tuženog **JP Vodovod i kanalizacija Herceg Novi**, koga zastupa punomoćnik Jovan Pejović, adv. iz Herceg Novog, radi duga v.s. 1.738.627,00 €, dana 23.10.2008.god. u prisustvu punomoćnika parničnih stranaka i zakonskog zastupnika tuženog Zorana Šabanovića zaključio je glavnu raspravu a dana 18.12.2008.god. donio je

P R E S U D U

DJELIMIČNO SE usvaja tužbeni zahtjev tužioca, pa se obavezuje tuženi da iz osnova duga za transport vode u periodu od 1.04.2001.god. do 1.05.2005.god. isplati tužiocu iznos od 1.195.338,30 € sa pripadajućom kamatom počev od 24.05.2007.god. do isplate, kao i da mu nadoknadi troškove postupka u iznosu od 4.793,25 €, sve prednje u roku od 8 dana po pravnosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

ODBIJA SE tužbeni zahtjev tužioca kojim je tražio da mu tuženi iz navedenog osnova isplati još iznos od 543.288,70 €, kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je u tužbi, podnescima i riječi na ročištu, preko punomoćnika, u bitnom naveo da je sa tuženim 11.05.2000.god. zaključio Ugovor o transportu vode iz HE "Dubrovnik" za vodovod Herceg Novi i održavanje cjevovoda na dionici Plat-Debeli brijeg, te odredbom čl.5 ugovora utvrđene su obaveze tuženog, kao korisnika vode. Dalje je naveo da je tuženi neuredno i neblagovremeno izvršavao svoje obaveze vezano za naknadu na ime transporta vode kao i troškove tukućeg održavanja, zbog čega mu je ostavljao naknadne rokove za isplatu u kojim rokovima nije izvršio obaveze iz predmetnog ugovora. Opredijelio je tužbeni zahtjev na iznos od 1.738.627,00 € na ime naknade za transport vode za period od 1.04.2001.god. do 1.05.2005.god.

Osporio je navode tuženog u smislu pravne valjanosti Ugovora o transportu vode i istakao da se radi o saglasnoj izjavi volja ugovornih strana, ovdje parničnih stranaka, kojim je u obostranom interesu utvrđen poslovni odnos, te ne postoje razlozi za ništavost ugovora. Nadalje je sprio i navode tuženog da je uplatom iznosa od 762.000,00 € izmirio obaveze prema tužiocu iz Ugovora o transportu vode i naveo da za period od 01.04.2001.god. do 31.12.2003.god. je važio osnovni ugovor prema kojem je utvrđena cijena transporta vode 0,22 DM po 1m³ vode, te da je za period 01.01.2004.god. do 01.05.2005.god. tužilac obračunao ukupni iznos duga tuženom od 762.000,00 € i ostavio mu rok uplate do 15.06.2006.god. i da je tuženi uplatio navedeni iznos prije isteka roka 07.06.2006.god., međutim, navodi da je tužilac prije uplate ovog duga dopisom od 26.05.2006.god. obavijestio tuženog da će se navedena uplata smatrati akontacijom duga po ugovoru, te da ne postoji saglasnost da se ova uplata

smatra izmirenjem duga za period od 01.01.2004.god. do 01.05.2005.god., pa budući je ponuda koju je tužilac dao tuženom, koji je tražio popuste u obračunu cijene, kasnije korigovana dopisom od 26.05.2005.god. prema kome tužilac odustaje od predhodnog obračuna, to smatra da nije ni postignuta saglasnost volja ugovornih strana za korekciju cijene transporta vode u označenom periodu.

Konačno je, preko punomoćnika, predložio da se obaveže tuženi da mu iz osnova duga za transport vode u period od 1.04.2001.,god. do 1.05.2005.god. isplati iznos od 1.738.627,00 € sa pripadajućom kamatom od dana presuđenja do isplate, kao i da mu nadoknadi troškove postupka u visini takse na tužbu i odluku, sastav tužbe-predloga za izvršenje, sastav obrazloženih podnesaka i zastupanje po punomoćniku na održanim i pristup na odloženim ročištima, sve po AT, kao i troškove vještačenja u iznosu od 500,00 €.

Tuženi je u odgovoru na tužbu, podnescima i riječi na ročištu, preko punomoćnika, osporio zahtjev tužioca i istakao da je Ugovor o transportu vode nerealan u dijelu visine cijene za transport vode a isti je zaključen korišćenjem stanja zavisnosti tuženog, te je cijena određena u višestruko većem iznosu nego što se ova naknada plaća bilo gdje u istim uslovima, pa smatra da bi vještak trebao da izračuna razliku ugovorene cijene transporta u odnosu na najpovoljniju cijenu transporta vode koja se plaća u sličnim uslovima, te da utvrdi za koji znos je tuženi po predmetnom ugovoru oštećen zbog zadržavanja vode i neredovne isporuke kao i zbog divljih priključaka u Konavlima na cjevovodu tuženog, što je tužilac tolerisao. Dalje je naveo da tužilac nije održavao cjevovod koji prolazi kroz Konavle, te da u tom smislu nije ispunio obaveze preuzete predmetnim ugovorom, to nema pravo da od tuženog zahtijeva ispunjenje obaveza iz ugovora već je potrebno da obje ugovorene strane istovremeno ispune obaveze. Naveo je i da nije ispitana ispravnost mjerača protoka vode.

Takođe smatra da je vještak hidrograđevinske struke trebao da se izjasni o evropskim cijenama naknade za transport vode preko drugih država, kao i da utvrdi da li je tužilac iznudio zaključenje predmetnog ugovora isključenjima vode Opštini Herceg Novi.

Posebno je ukazao da je tuženi izmirio obavezu prema tužiocu vezano za transport vode isplatom iznosa od 762.000,00 € dana 07.06.2006.god.

Konačno je, preko punomoćnika, predložio da se zahtjev tužioca odbije, kao neosnovan, te obaveže tužilac da tuženom nadoknadi troškove postupka u visini takse za odgovor na tužbu, troškova hidrograđevinskog vještačenja u iznosu od 500,00 €, sastav obrazloženih podnesaka i zastupanje po punomoćniku na održanim ročištima, kao i pristup na odloženim ročištima, sve po AT.

Sud je u dokaznom postupku izveo dokaze: pročitani su Ugovor o transportu i održavanju vode cjevovoda na dionici Plat - Debeli brijeg od 11.05.2000.god., dodatak ugovora od 25.03.2003.god., zaključak Opštine Konavle od 04.avgusta 2003.god., izvod iz poslovnih knjiga zaključaj Opštine Konavle od 31.05.2003.god., 10.11.2003.god., 31.12.2003.god., pismo tužioca upućeno Opštini Herceg Novi od 09.04.2003.god., 03.11.2003.god. i 04.05.2006.god., izvršen uvid u dokaz o uplati iznosa od 762.000,00 €, izvršen uvid u dokumentaciju Zavoda za metrologiju i Zavoda za mjere i dragocjene

metale od 02.02.2007.god. i 20.05.2006.god., izvod iz poslovnih knjiga tuženog bez datuma, nalaz vještaka hidrograđevinske struke Perović Veselina od 02.03.2006.god., nalaz i mišljenje vještaka finansijske struke Boričić Borke od 06.03.2008.god., Ugovor zaključen 23. srpnja (jula) 2008.god. i nalaz i mišljenje vještaka finansijske struke od 02.10.2008.god.

Po ocjeni navoda stranaka i provedenih dokaza pojedinačno, kao i rezultata cjelokupnog postupka u smislu čl.9 ZPP-a, Sud je našao da je zahtjev tužioca djelimično osnovan.

Naime, iz izvedenih dokaza proizilazi da su tužilac i tuženi bili u poslovnom odnosu po osnovu Ugovora o transportu vode iz HE "Dubrovnik" za vodovod "Herceg Novi" i održavanje cjevovoda na dionici Plat - Debeli brijeg, te u smislu predmetnog ugovora tužilac se obavezao da će transportovati vodu tuženom i redovno održavati cjevovod u funkcionalnom stanju a tuženi je preuzeo obavezu da plaća naknadu za transport vode i održavanje cjevovoda po 0,22 DEM za m³ i to najkasnije u roku od 15 dana od dana ispostavljanja fakture, a u smislu čl.6 Ugovora tuženi se obavezao da uradi mjerače protoka vode na mjernim mjestima u Platu i na Debelom brijegu.

Na okolnost izvršenja obaveza iz predmetnog ugovora, Sud je odredio vještačenje po vještaku hidrograđevinske struke Perović Veselinu i vještaku finansijske struke Boričić Borki.

Iz nalaza vještaka hidrograđevinske struke od od 02.03.2006.god. dopunskog nalaza od 06.05.2008.god. te izjašnjenja vještaka na ročištu glavne rasprave, proizilazi da je tužilac isporučio tuženom u 2001.god. (9.946.150 m³ vode); u 2002.god. (7.049.130 m³); u 2003.god. (9.798.610 m³); u 2004.god. (10.786.980 m³) i u 2005.god. (12.024.130 m³).

Vještak finansijske struke Boričić Borka u nalazu i mišljenju od 6.03.2006.god. i nalazu od 02.10.2008.god. a na osnovu raspoložive dokumentacije (ispostavljenih faktura i izvještaja o prenosu sredstava) uradila je tabelarni pregled u kome su prikazani fakturisani iznosi za transport vode od strane tužioca po mjesecima, kao i dinamika i iznos sredstava koji su po ovom osnovu uplaćeni od strane tuženog, te na osnovu nalaza i mišljenja vještaka hidrograđevinske struke o količini vode koju je tužilac transportovao za potrebe tuženog dug tuženog za transportovanu vodu za period 01.04.2001.god. do 01.01.2004.god. iznosi 1.195.338,30 €. Dalje proizilazi da je tužilac aktom od 04.05.2006.god. izvršio korekciju mjesečnih zaduženja po osnovu transporta vode na način što je tuženom obračunata obaveza po osnovu isporuke vode za period od 01.01.2004.god. do 01.05.2005.god. u iznosu od po 47.000,00 € mjesečno i za period 01.05.2005.god. do 01.05.2006.god. u iznosu od po 30.000,00 € mjesečno te u označenom aktu je konstatovano da dug po osnovu transporta vode za period od 01.01.2004.god. do 01.05.2006.god. iznosi 762.000,00 €, koji iznos treba platiti do 15.06.2006.god. Prema izvještaju o plaćanju prema inostranstvu tuženi je 07.06.2006.god., dakle prije isteka određenog roka (15.06.2006.god.) uplatio tužiocu iznos od 762.000,00 € kojom uplatom je izmirio dug za period od 01.01.2004.god. do 01.05.2005.god. i 01.05.2005.god. do 01.05.2006.god.

Iz naprijed izloženog proizilazi da tuženi nije izmirio obaveze prema tužiocu iz osnova Ugovora o transportu vode u periodu od 01.04.2001.god. do 01.01.2004.god., te prema nalazu vještaka hidrograđevinske struke o količini transportovane vode u navedenom periodu i nalazu vještaka finansijske struke, te na osnovu ispostavljenih faktura za transportovanu vodu dug tuženog prema tužiocu u navedenom periodu iznosi 1.195.338,30 €.

S toga je djelimično usvojen zahtjev tužioca i obvezan tuženi da tužiocu iz osnova duga po Ugovoru o transportu vode isplati iznos od 1.195.338,30 € sa pripadajućom kamatom za period docnje kao u stavu I izreke.

Po nalaženju suda neosnovan je zahtjev tužioca za isplatu iznosa od još 543.288,70 €, mimo dosuđenog budući iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke proizilazi da je tuženi uplatom iznosa od 762.000,00 € dana 07.06.2006.god. izmirio obaveze prema tužiocu za isporučenu vodu u periodu od 01.01.2004.god. do 01.05.2005.god. i 01.05.2005.god. do 01.05.2006.god., a dug za transportovanu vodu u periodu od 01.04.2001.god. do 01.01.2004.god. iznosi 1.195.338,30 € za koji iznos je usvojen tužbeni zahtjev. Dakle, tužilac je u predmetnoj stvari opredijelio tužbeni zahtjev za isplatu duga za transport vode u periodu od 01.04.2001.god. do 01.05.2005.god., te kako je shodno datoj ponudi tužioca od 04.05.2006.god. vezano za korekciju cijene vode u periodu od 01.01.2004.god. do 01.05.2005.god. i 01.05.2005.god. do 01.06.2006.god. tuženi izmirio dug tužiocu uplatom iznosa od 762.000,00 €, to tuženi prema postavljenom tužbenom zahtjevu tužioca nije izmirio dug za transportovanu vodu u periodu od 01.04.2001.god. do 01.01.2004.god. koji prema nalazu vještaka hidrograđevinske struke o količini transportovane vode u tom periodu i nalaza vještaka finansijske struke koji je urađen na osnovu isporučene količine vode i cijene transporta vode a na osnovu ispostavljenih faktura tužioca iznosi 1.195.338,30 €.

Sud je posebno cijenio navode tužioca da je opozvao punudu koju je dao tuženom aktom od 04.05.2006.god. vezano za korekciju cijena transporta vode ali ih nije prihvatio. Naime, tuženi je negirao navode tužioca da mu je dostavio dopis od 26.05.2006.god. kojim opoziva ponudu od 04.05.2006.god. vezano za korekciju cijena, u kom pravcu tužilac, na kome je teret dokazivanja u smislu čl.219 ZPP-a nije pružio dokaze da je tuženom dostavio dopis od 26.05.2006.god. o opozivu ponude od 04.05.2006.god. a tuženi je ponudu od 04.05.2006.god. vezano za korekciju cijena u cjelosti izvršio uplatom duga za označeni period prije ostavljenog roka.

Cijenjen je prigovor tuženog istovremenog ispunjenja obaveza po Ugovoru o transportu vode, te da tužilac nije ispunio svoje obaveze iz predmetnog ugovora, pa ne može tražiti ispunjenje obaveza od strane tuženog. Naime, u konkretnom slučaju izvršenje obaveza tuženog nije uslovljeno predhodnim ispunjenjem obaveza tužioca, te se na ovu situaciju ne može primijeniti pravilo o istovremenom ispunjenju. Naprotiv, ispunjenje obaveza tuženog - isplate duga za transport vode omogućava obezbjeđenje sredstava tužiocu za održavanje cjevovoda. Neispunjenje obaveza tužioca iz predmetnog ugovora je predmet protivtužbenog zahtjeva po kome se odvojeno raspravlja.

Takođe su cijenjeni navodi tuženog da je istekao rok za ispitivanje ispravnosti mjerača protoka vode. Shodno čl.6 Ugovora o transportu vode tuženi se obavezao da ugradi mjeračo za mjerenje protoka vode, te je stajala i njegova obaveza da se stara o ispravnosti istih. Osim toga, tuženi nije pružio dokaze da je reklamirao fakture tužioca u pogledu količine isporučene vode, a nije prigovorio ni nalazu vještaka hidrograđevinske struke vezano za količinu isporučene vode u spornom periodu.

Sud je posebno cijenlo navode tuženog da su vještaci bili dužni da se izjasne o visini cijene za transport vode, te kolika je prosječna cijena za ove usluge u istim uslovima i da li je tužilac utvrdio cijenu transporta vode koristeći se stanjem zavisnosti tuženog, ali je našao da ne stoje.

Naime, prednji navodi se odnose na pitanje pravne valjanosti predmetnog ugovora kojim su regulisana prava i obaveze tužioca i tuženog i o istim se ne mogu izjašnjavati vještaci.

Ugovor kojim su regulisana prava i obaveze ovdje parničnih stranaka po osnovu transporta vode, a koji je uredno ovjeren od tužioca i tuženog, je dozvoljen i nije ništav u smislu čl.103 ZOO-a. Ovom odredbom predviđena je sankcija za one ugovore koji su nedopušteni sa stanovišta načela autonomije volje. Prema odredbi čl.10 ZOO-a - strane u obligacionim odnosima su slobodne u granicama prinudnih propisa, javnog poretka i dobrih običaja, da svoje odnose urede po svojoj volji. Dakle, riječ je o nedopuštenom ugovaranju kojim bi se povrijedili prinudni propisi u smislu odredbi ZOO-a kao i drugi pozitivni propisi, a za ova ograničenja karakteristične su imperativne norme, što znači takva pravila ponašanja koja se u određenim pravnim situacijama moraju poštovati. U konkretnom slučaju ugovor nije zaključen protivno prinudnim propisima koje predviđa ZOO ni drugim propisima pozitivnog prava.

Prema odredbama čl.111 ZOO-a ugovor je rušljiv kada je prilikom njegovog zaključenja bilo mana u pogledu volje ugovornih strana, te odredbom čl.117 citiranog zakona je propisano da pravo da se zahtijeva poništenje rušljivog ugovora prestaje istekom roka od jedne godine od saznanja za razlog rušljivosti, odnosno od prestanka prinude, a to pravo prestaje u svakom slučaju istekom roka od 3 godine od dana zaključenja ugovora.

U konkretnom slučaju predmetni ugovor je zaključen 11.05.2000.god. to je pravo da se zahtijeva poništenje ugovora prestalo 11.05.2003.god. a tuženi je podnio protivtužbu 30.06.2005.god., pa ako se protivtužba tretira kao zahtjev za poništaj ugovora, protekli su zakonski rokovi u kojima je tuženi mogao da traži poništaj istog. Osim toga, tuženi nije pružio dokaze za razloge rušljivosti predmetnog ugovora a po istom je djelimično izvršio obaveze.

Sa izloženog, odlučeno je kao u izreci.

Odluka o troškovima donijeta je u smislu čl.152 st.2 u vezi čl.153 ZPP-a, a isti se odnose na sastav dva izvršna predloga u iznosu od po 250,00 €, sastav 4 obrazložena podneska u iznosu od po 250,00 €, sastav žalbe u iznosu od 500,00 €, zastupanje po punomoćniku na 15 održanih ročišta u iznosu od po 250,00 €, zastupanje na 4 odložena ročišta u iznosu od po 125,00 €, troškove vještačenje u iznosu od 1.000,00 €.

Isti su obzirom na uspjeh tužioca u sporu od 69% umanjeni osim nužnih troškova vještačenja, što ukupno čini dosuđeni iznos.

PRIVREDNI SUD U PODGORICI

Dana 18.12.2008.god.

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 8 dana od dana prijema pismenog otprevka. Žalba se predaje preko ovog Suda u 3 primjerka za Apelacioni sud RCG.

